

[Landbrugsministeren.]

lemmer opmærksomme paa, at Kornordningen, Svineordningen, Kødordningen og Smørordningen alle gaar ud paa at hæve Priserne paa Fødemidler, paa Forbrugsgenstanden for den øvrige Befolkning. (*Hans Thyge Jacobsen*: Det er ikke rigtigt!). Er det ikke rigtigt? Hvad er saa Hensigten med disse Forslag, hvis de ikke gaar ud paa at hæve Priserne? Og denne Prishævning betyder naturligvis vanskeligere Vilkaar først og fremmest for dem, der er vanskeligst stillede. Derfor er det, vi fra vor Side siger: Vi er villige til at gennemføre disse Ting, men samtidig maa der ogsaa gennemføres det, som vi anser for nødvendigt, nemlig en Rentenedsættelse og Foranstaltninger til Gavn for de arbejdsløse. De ærede Medlemmer, som er saa dygtige, og som har en saadan Styrke, de ved, at det er en Betingelse, og derfor kan de ikke fralægge sig Ansvar. Hvis de ikke vil gaa med til det, faar de Ansvar for, at vi ingen Kornlov faar.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Da Landbrugsministeren forelagde sit Kornlovsforslag, og da Regeringspressen skulde anbefale det og de andre Forslag, skete det med Paaberaabelse af, at der netop ingen Brødfordyring fandt Sted gennem disse Love, men at man paa anden Maade, altsaa ikke ved Brødfordyring for den almindelige Befolkning, men ved Fordeling af de Indtægter, Landbruget havde, søgte at klare visse Vanskeligheder. Nu kommer Landbrugsministeren her i Dag og fremsætter et ganske andet Synspunkt. Men det, der er det faktiske ved det, som Landbrugsministeren i Dag har sagt, er dette, at fra Landbokommissionen foreligger en enstemmig Indstilling, en Indstilling, hvori samtlige 4 Partier, der er afgørende for Arbejdet i den høje Rigsdag, enstemmigt, uden Betingelse har givet en bestemt Ordning angaaende Korn, Smør og Flæsk, og for Rentens Vedkommende ogsaa de 3 Partier, deres Tilslutning. Saa kommer Landbrugsministeren i Dag paa Regeringens Vegne efter at have angrebet os for at være dem, der er Skyld i — det er det, der er Udgangspunktet —, at vi ikke fik Kornordningen, og erkender, at han overhovedet lader haant om Landbokommissionens, lader haant om sine egne Partifællers Indstilling, lader det hele ryge — rent og skært af politiske Grunde.

Landbrugsministeren (*Bordning*):

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kommer jo ikke uden om sit Ansvar ved at bruge alle de mange kraftige Ord, de hjælper jo ikke noget. Det ærede Medlem har faaet at vide, fra første Dag Regeringen fremsatte Landbokommissionens Forslag, hvilke Vilkaar der var forbundet med Gennemførelsen deraf. Og det ærede Medlem, der roser sig saa stærkt af sin Viden og sin Indsigt, kan jo ikke komme herop og sige, at den eneste prisfordyrende Virkning, som Kornloven f. Eks. har over for den øvrige Del af Befolkningen, gælder Brødpriserne, som jeg har taget ud. Det ærede Medlem kan vel ikke sige det og saa ville gøre Forsøg paa at faa os til at tro, at han er inde i Sagen. Det ærede Medlem ved dog vel, at der er mange andre end Landbrugerne, der køber Foderkorn, til deres store, i mange Tilfælde meget store Hønsrier, at der er mange, der køber til Hestehold. (*Hans Thyge Jacobsen*: Det var der ogsaa Kompensation for!). Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen siger, at det var der Kompensation for. Maa jeg spørge, hvor var det? Alle de, uden for Landbruget, der holder Høns, vilde ikke faa nogen Kompensation. Derfor siger jeg til det ærede Medlem, at det kan ikke nytte, man ser saadan paa det, man maa regne med, at der ogsaa er andre, der er Repræsentanter her i Rigsdagen og i Regeringen end dem, der interesserer sig for det specielle Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller interesserer sig for.

Formanden: Jeg tager Anledning til at gøre opmærksom paa, at det Spørgsmaal, der er til Behandling, og som er opført paa Dagsordenen, er Forslag til Lov om Regulering af Svineproduktionen.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Den højtærede Landbrugsminister behøver ikke at fortælle Tinget og mig, at der ved Kornprisens Fastsættelse ogsaa bliver Tale om andre Spørgsmaal end selve Brødspørgsmaalet; men dette er da meget afgørende og fundamentalt og er det Spørgsmaal, som vender ud mod Arbejdsløsheden. Dette vil Landbrugsministeren naturligvis ikke bestride. Men det, der er en Kendsgerning, er dette, at Landbokommissionen uden Forbehold enstemmigt af alle Partirepræsentanter, naturligvis med deres Partiers Tilslutning, har givet Tilslutning til en Ordning og ved at give denne Ordning Tilslutning